

1. Het karteldiertje

Er bestaat een karteldiertje dat kan vliegen, lopen en zwemmen. Hij eet de randen van de bladeren, vandaar dat hij een karteldiertje wordt genoemd. Zwemmen kan hij goed omdat hij zwemvliezen heeft. Lopen gaat hem gemakkelijk af doordat hij vrij lange voorpoten heeft. Zwemmen doet hij het liefste. En dan eet hij de grote bladeren van de lisdodde, de gele plomp of de waterlelie. Vliegen kan hij door de uitklapbare vleugels langs zijn romp. Die bestaan uit dunne huid en zijn dus kwetsbaar. Maar bij het vliegen zijn ze sterk genoeg. Zo kan hij naar verschillende plaatsen toe om eten te zoeken. Het karteldiertje is bevriend met allerlei dieren. Dit komt doordat hij een bepaalde spraak heeft die door meerdere diersoorten wordt verstaan.

Zo raakt Hans, het karteldiertje, bevriend met een meisje, Karlijn. Ze is wat eenzaam, omdat ze hier pas is komen wonen, en ze houdt heel erg van zwemmen. Ze zijn elkaar tegengekomen in de grote vijver in het centrum. “Hoi, ik heb jou vaker gezien,” zegt Karlijn.

“Ja, dat kan wel kloppen, ik ben hier bijna elke dag. Er is heerlijk blad om van te snoepen en het water is niet zo koud, omdat het water hier niet zo diep is,” antwoordt Hans, die het leuk vindt dat hij wordt aangesproken.

De vijver is toch wel vrij groot; Karlijn moet haar best doen om aan de overkant te komen. Ze zwemt het liefst borstcrawl. Dat heeft ze geleerd bij zwemles, en je komt er snel door vooruit. Nu zit ze op waterpolo. Bij een wedstrijd is het startschot het sein om als snelste naar de bal te zwemmen. Dat lukt steeds beter. Oefening baart kunst. Ze zwemt graag in open water.

Een jaar geleden zwom ze nog in zee. Dat was vóór de verhuizing. Alleen had ze toen geen maatjes. Soms probeerde ze aansluiting te vinden bij anderen, maar dat lukte niet goed, omdat ze het dialect niet sprak en omdat de anderen heel anders waren dan zij. Een jaargenoot zwom er ook af en toe. Ze accepteerden elkaar, maar het klikte niet goed. De golven en deining in de zee waren heerlijk! Ontspannend en fantastisch om te voelen.

Toen en nu, een groot verschil. Vroeger was ze alleen en vond ze het moeilijk om aansluiting te vinden. Nu heeft Karlijn al een aantal vrienden en ze wordt geaccepteerd op school. “Kun je me leren vliegen?” vraagt Karlijn aan Hans, het karteldiertje.